

Petr: „Nikdy jsem nebyl tak šťastný.“

Pedro Ballester, Angličan a student inženýrství, se naučil milovat Boha i přes bolest nevléčitelné rakoviny. Zemřel ve 21 letech v roce 2018 v Manchesteru. Toto je jeho příběh.

21.11.2023

V sobotu 13. ledna brzy ráno se kolem Petra Ballestera modlili jeho přátelé a rodina. Mladý student inženýrství naposledy vydechl a nyní se raduje v Boží přítomnosti. Petr byl

numerářem Opus Dei: zavázal se následovat Boha, žil v celibátu uprostřed světa a pracoval a stýkal se s Kristem ve svém obyčejném životě.

Petrův život byl krátký. Pán si ho vzal ve věku 21 let po tříletém boji s rakovinou pánve. Přestože bolesti byly někdy silné, jeho přátelé připomínají, že si téměř nikdy nestěžoval. Jeho víra mu pomáhala žít s nemocí trpělivě, a když to bylo možné, tak i s radostí.

Petr se narodil v anglickém Yorkshiru španělským rodičům. Ve skutečnosti byl směsicí obou kultur: byl velmi společenský a jeho latinská povaha byla vyvážena typickým severským odporem k neřádu a sentimentalitě.

Nenadálý příchod nemoci v prosinci 2014 byl pro něj další skutečností, kterou mohl posvětit v duchu Opus Dei, jež učí nacházet Boha v běžných

životních okolnostech. Jeho rakovina byla pro něj prostě „okolností“.

Jeho rodiče, rovněž členové Opus Dei, pracují v Manchesteru. Když byl Petr přijat do prelatury, souhlasili s tím, aby se přestěhoval do domu, kde žijí další věřící Díla v celibátu.

Když to léčba nemoci vyžadovala, přestěhoval se do nemocnice Christie. V posledních měsících, bez naděje na vyléčení, dal Petr najevo, že chce zemřít „doma“. Své poslední dny strávil v Greygarth Hall, univerzitní rezidenci pro mladé lidi v Manchesteru, kde žil dva roky.

Petr byl bystrý a poctivý student. Získal místo na Imperial College London, kde v roce 2014 začal studovat inženýrství. Tehdy začal pociťovat silné bolesti zad. Několik měsíců se domníval, že jde o svalový problém. V době, kdy byla rakovina objevena - na začátku roku 2015 - se

rozšířila tak, že ji nebylo možné zastavit.

Jeho přátelé a rodina se začali intenzivně modlit. Zároveň odjel do Německa, kde podstoupil zcela novou protonovou terapii, která mu zpočátku dávala naději. Petr si mohl užívat fantastické léto a dokonce pokračoval ve studiu inženýrství v Manchesteru. Bolesti se však vrátily a rakovina se opět rozrůstala, tentokrát nezadržitelným tempem.

Jeho život se poté rozdělil mezi nemocnici Christie a rezidenci Greygarth. Jeho bratři z Opus Dei se ho snažili všemožně lidsky i duchovně podporovat, stejně jako jeho rodiče a dva bratři, Carlos a Javier. Každý den přijímal svaté přijímání a vždy si měl s kým popovídat. Když měl dost sil, modlil se každý den růženec a rovněž duševní modlitbu. Pokud mu v tom

bránila bolest, jeho modlitbou bylo obětování svého utrpení.

Jeho přátelé ho často navštěvovali. Mnozí z nich, včetně zdravotních sester, které se o něj staraly, se shodli, že je v něm „něco zvláštního“. Zajímal se o politické a mezinárodní dění. Nebyl nijak klerikální, ale měl přátele kněze, za které se obzvlášť modlil. Uměl trpět, myslel na utrpení Ježíše Krista a svou bolest obětoval pro duchovní dobro jiných duší.

Petr byl normální člověk s chybami a problémy jako každý jiný. Někdy ho utrpení přivádělo do depresí, zvlášť když mu dlouho nedopřávalo oddechu. Někdy se rozplakal. Někdy se rozzlobil, ale jeho boj byl skutečný a mimořádně statečný.

Žil a zemřel jako věrný numerář Opus Dei a chtěl pomáhat ostatním, aby byli věrní svému povolání. Jednou, necelý měsíc před smrtí, ho v nemocnici navštívila skupina

mladých lidí z Opus Dei. Po setkání chtěl s každým mluvit jednotlivě. Později se ukázalo, že je Petr jednoho po druhém povzbuzoval, aby byli věrní a ve svém povolání vytrvali.

Jednoho z nejmladších se zeptal: „Jsi šťastný?“ Ten odpověděl: „Ano, jsem, a ty, Petře?“ Po třech letech utrpení a s vědomím, že smrt není daleko, nemocný odpověděl: „Ano, nikdy jsem nebyl tak šťastný.“

Petr zemřel v Greygarthu v sobotu v půl druhé ráno, na den Panny Marie, se škapulířem a před obrazem Panny Marie Guadalupské. Byl obklopen svými rodiči, bratry Carlosem a Javierem a dalšími věřícími Opus Dei. Zemřel poté, co uslyšel slova, jimiž se kněz obracel na Boha: „Obrát k nám své milosrdné oči...“

Mnozí cítí to, co řekl jeden z jeho přátel: „Požádal jsem ho, aby mi pomohl s jednou konkrétní intencí.

Zdá se mi, že Petr žije více než kdy jindy.“

Joseph Evans, kaplan Greygarth Hall (Manchester).

Dokumentární film, který byl publikován v prosinci 2022.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/petr-
nikdy-jsem-nebyl-tak-statny/](https://opusdei.org/cs-cz/article/petr-
nikdy-jsem-nebyl-tak-statny/)
(05.04.2026)